

TARİKAT PİRLERİ VE TARİKATLERİ: NAKŞİBENDİLİK VEYA NAKŞİBENDİYYE (1)

(...dünden devam)

A) Pîri (kurucusu): Bahâu'd-dîn Muhammed Nakşibend (718-792/1318-1389)dur.

Hicrî 718 (1318)'de Kasr-i Ârifân'da doğmuş, 792 (1389)'da Buhârâ'da vefat etmiştir. Daha üç günlük bebek iken kendisini mânevî evlâd edinen Muhammed Bâbâ es-Semmâsî, onun eğitimini Seyyid Emîr Kûlâl'e havale etmiştir. On sekiz yaşından itibaren yedi yıl Seyyid Emîr Kûlâl'e hizmet eden Bahâu'd-dîn, vefatından sonra Emîr Kûlâl'in halîfesi olmakla beraber, daha çok Abdu'l-âlik-i Ğucduvânî'nin rûhânîy-yetinden feyz aldığı için Üveysî nisbetiyle de anılmıştır. Emîr Kûlâl'in tersine, tarîkatta Ğucduvânî gibi âfî (gizli) zikri usul edinmiş ve tarîkatını de Hz. Ebûbekir'e bağlamıştır. Dünyâya asla değer vermemesi, çok sade bir hayat yaşaması, halk arasındaki sevgi ve saygısını çok artırmış ve âfî zikir usulünde kendisine özgü bazı yenilikler yaptığı için onun adına bağlanan Nakşibendî tarikatı doğmuştur.

Onun "Açıklamalı Yeni Duâ Mecmuası" adlı eserime kaydettiğim duânın, kendisine, rüyâsında Allah'ın Elçisi tarafından ders ders öğretildiği, Evrâd-i Bahâîy-ye'de yazılıdır. Ancak bu Vird'in bazı kısımları, İbrâhîm Edhem, Abdu'l-Kâdir Giy-lânî gibi büyük sûfîlerin duâlarında geçmektedir. Fakat Nakşibendî Hazretleri tarafından bu duâlar genişletilmiş, güzel kompoze edilmiştir. İhlâs ile okunduğunda Nakşibendî Hazretlerinin rûhânî feyzi, insanı sarar ve gönüldeki maddî düşünceleri, bunalımları sürüp çıkarır.

Nakşibendî Hazretlerinin ruhunun şâd olması dileğiyle, bu Vird'in eski baskısının ön kapağında bulunan üç beyti aşağıya alıyoruz:

âtem-i kenz-i velâyet vâkîf-ı levh-i kazâ

Kutb-i âlem şüphesiz Hâce Bahâu'd-dîn'dir

Tuttu âfâkı velâyetle sadây-i şöhreti

Bürc-i ahkâm-i şerîatte Ziyâu'd-dîn'dir

Fass-ı kalbe nakş-ı esrâr-i hakikat resm eden

Nakşibendî   âcegân-ı şâh-i livâu'd-dîndir.

(devamı yarın..)